

og derfor skal vi have gjort sundhedsplejerskerne opmærksomme på at inddrage fædrene. Så vi vil tilvejebringe en undersøgelse på området for at se, om der er nogle særlige metoder, der kan bruges.

Et af de temaer, der ofte diskuteres, er fædres rettigheder i forbindelse med skilsmisse. Fædre har de samme rettigheder som mødre i forhold til barnet i en skilsmisse. Men i praksis er det i ni ud af ti tilfælde moderen, børnene ender med at bo hos. Et kernepunkt i diskussionen om skilsmisse og samvær er, om skilsmissegædre rent faktisk får det samvær med deres børn, som de ønsker.

I 1999 lavede Socialforskningsinstituttet en undersøgelse blandt forældre med forældremyndighedssager og samværsager i statsamtet. Undersøgelsen viste, at det store flertal af fædre var enige i, at barnet skulle bo hos moderen. Størstedelen af fædre var også tilfredse med de aftaler, de fik i statsamtet.

Justitsministeriet har bedt Socialforskningsinstituttet om en ny undersøgelse om samvær, som er lige på trapperne, og det bliver interessant at se, om det stadig er sådan, at forældrene generelt er tilfredse med de aftaler, der laves om samvær.

I langt de fleste skilsmissegager er moderen og faderen enige om at fordele samværet med børnene, uden at statsamtet eller Civilretsdirektoratet behøver at blive blandet ind i det, og i langt de fleste af de sager ender børnene som sagt med at bo hos moderen.

Kl. 14:05

Det er stadig meget ofte kvinderne, der tager det primære ansvar for børnene og for at få hjemmet til at hænge sammen. Derfor er det måske heller ikke underligt, at børnene ofte ender med at bo hos moderen. Det er nok den bedst mulige forlængelse af den hverdag, de har haft, inden deres far og mor blev skilt.

I de sager, der ender i statsamtet eller hos Civilretsdirektoratet, ser jeg ikke umiddelbart nogen grund til at tro, at fædre bliver forskelsbehandlet. Reglerne er ens for fædre og mødre, og i afvejningen af, hvor barnet skal bo, indgår der mange elementer, bl.a. lægger man jo vægt på barnets egen mening.

Selvfølgelig er det vigtigt at sørge for, at samværsforælderen, der ofte er faderen, har så optimale rammer som muligt for at være sammen med barnet og øve indflydelse på barnets liv. Justitsministeren har den 10. marts 2004 fremsat et lovforslag, der skal forenkle reglerne på det fa-

milieretlige område, og et af punkterne i det lovforslag er en udvidelse af adgangen for den forælder, der ikke har forældremyndigheden, til at få orientering om barnets forhold.

Det er nogle skridt på vejen mod at lette forholdene for forældre, der ikke har forældremyndighed eller bor sammen med deres barn. Der er sikkert andre steder, hvor vi kan forbedre rammerne for, at børn får et stabilt og godt tilhørsforhold til begge forældre, og det er jeg altid åben over for at se på.

Jeg har også fået henvendelser fra fædre, der er irriterede over, at deres kommune sender breve om børnenes forhold, som kun er adresseret til mødrene, og det er altså, selv om forældrene bor sammen. Jeg har taget problemstillingen op med Kommunernes Landsforening, og de er positivt indstillet og har lovet mig at arbejde videre med problemet.

Jeg er sikker på, at vi alle her i salen kan være enige om, at mænd skal have mulighed for og ret til at være forældre for deres børn, og det gælder selvfølgelig, hvad enten de er skilt eller bor sammen med barnets mor. Det er vigtigt, at fædre og børn har mulighed for at knytte tætte bånd for hele familiens skyld. Derfor synes jeg også, det er positivt, at vi får mulighed for at drøfte det her område. Det er som sagt noget, som jeg gerne vil arbejde videre med. Fædre skal have de bedst mulige rammer om deres forældreskab, men de skal også selv komme på banen og taget et ansvar.

Forhandling

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er måske ikke så voldsomt overrasket, men alligevel lidt trist over, at ministeren så kategorisk afviser at ændre forholdene.

Hvis vi nu et øjeblik vender os mod vores nabolande, så ved vi og kan konstatere, at den separate fædreorlov er en succes i Norge. Det er næsten ni ud af ti fædre af dem, der har mulighed for med den særlige norske orlov at tage orlov, der tager orlov, og det er faktisk 15 pct. af fædrene, som tager mere end de 4 uger, der er reserveret til faderen.

Hvis man ser på den islandske ordning, som er indført gradvis, har det også vist sig, at den har været en enorm succes i forhold til at få fædre til at tage orlov. Godt og vel 80 pct. af de islandske fædre tager 2 måneder, mens en meget